

50-ліття АКЦІЇ "ВІСЛА"

55-ліття ЗАСНУВАННЯ УПА

50-ліття РЕЙДУ ДЕЯКИХ ВІДДІЛІВ УПА НА ЗАХІД

**19 жовтня, 1997 р.
Нью Йорк, Н.Й. США**

Сидять зліва: Зеня Брожина (Пласт), Марія Дупляк (Організація Оборони Лемківщини), Варка Бачинська (Союз Українок Америки), Лев Футала (Товариство Вояків УПА), Богданна Походай (Асоціація Українських Юристів). Стоять зліва: Олександр Білевич (Об'єднання кол. Вояків УПА), Юліян Котляр (Об'єднання кол. Вояків УПА), Осип Труш (Українська Американська Координаційна Рада), Володимир Янів (Українська Народна Поміч), д-р Степан Ворох (Українське Лікарське Товариство). Неприсутній на знімці: Михайло Ковальчин (Злучений Український Американський Допомоговий Комітет).

Діловий Комітет

Голова: **Варка Бачинська**

Заступники голови:

Лев Футала

Марія Дупляк

Юліян Котляр

Секретарі:

Кореспонденційний - **Зеня Брожина**

Протоколярний - **Осип Труш**

Фінансовий референт: **Богданна Походай**

Вільні члени:

Михайло Ковальчин

д-р Степан Ворох

Олександр Білевич

Володимир Янів

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ЛІТТЯ АКЦІЇ „ВІСЛА“, 55-ЛІТТЯ ЗАСНУВАННЯ УПА І 50-ЛІТТЯ РЕЙДУ ДЕЯКИХ ВІДДІЛІВ УПА НА ЗАХІД

Від самого зарання нашої тисячолітньої історії український народ гідно виконував свої заповіді. За волю і свободу, за правду і справедливість, за Церкву і народ гинули тисячі найкращих синів і дочок українського народу. Їхні жертви і кров не пішли на марно: на них виросла українська воля. І дякуємо Господові, що вислухав наші молитви і — „за кров, за муки, за руїну“ вернув нам Україну.

Хотілося б зібрати якнайбільш крилатих і достойних слів, щоб відповісти тим радісним хвилинам, які вирують сьогодні в наших серцях, що, нарешті, діждалися цієї великої історичної хвилини, коли скінчилася епоха поневолення, а народ переступив пороги святині національної волі. В цьому змагу до самостійності ми горді за ті покоління, за тих друзів, що змагались і не діждалися цього великого свята — свят-волі народу.

З цього приводу Крайовий комітет постановив собі за завдання належно відзначити 50-ліття Акції „Вісла“, 55-ліття заснування УПА і 50-ліття рейду деяких відділів УПА на Захід, маючи до цього мандат 25-ох крайових організацій, які оформили цей комітет на установчих зборах 22-го лютого 1997 року.

Сьогоднішня ситуація в Україні пригадує нам, що перед нами стоять багатовікові змагання України, як великої держави в колі вільних народів світу. Тому ми надалі зобов'язані бути чуйними до наших національних потреб і не забувати про наших попередників, які віддали всі свої зусилля і своє життя, щоби боротьба цих поколінь увінчалася успіхом.

Крайовий комітет схвалив плян діяльності відзначити Акції „Вісла“. В порозумінні з Церковною радою при СКУ та узгодненні з Владиками українських церков та релігійних громад, неділю, 11-го травня 1997 року призначено Днем Скорботи в пам'ять жертв Акції „Вісла“, а в українських церквах були відправлені Панахиди чи Молебні.

Всі три історичні дати відзначаються Науковою Конферецією у співпраці з Науковим Товариством ім. Шевченка в дні 18-го жовтня 1997 в приміщенні НТШ в Нью Йорку, Н.Й. Виголошені на Конфереції доповіді будуть опубліковані в українській та англійській мовах. В часі Конфереції в тих же приміщеннях НТШ плянується влаштувати виставку документів акції „Вісла“. Ювілейний Концерт відбудеться 19-го жовтня 1997 р. в залі школи Купер Юніон в Нью Йорку. Крім цього, Комітет видав відзначку в пам'ять цих трьох історичних подій.

Акція „Вісла“ що була задумана ще 9.09.44 р. у Любліні (Польща), стала результатом змови двох тоталітарних режимів - СРСР і Польщі. Вона впливала з Угоди між урядом УРСР і Польським Комітетом Національного визволення про евакуацію українського населення з території Польщі і польських громадян із території УРСР. Обійшов мовчанкою це зло і польський еміграційний уряд у Лондоні, який ще у 1940 р. договором між

СРСР і Польщею, за яким було встановлено лінію Керзона, фактично започаткував подальші трагічні події. В угоді з 9.09.44 р. мова йшла про добровільне переселення всіх українців із території Польщі, число яких за даними польських джерел становило 1,062,000 осіб. Незважаючи на шалений тиск органів НКВД, охочих на добровільний виїзд до УРСР виявилось лише близько 90,000. Після відступу німецьких військ розперезались польські мародери, дії яких спрямовувались насамперед супроти місцевого українського населення. При відсутності належної протидії зі сторони тодішнього уряду Польщі був започаткований геноцид проти українців, які не бажали „добровільно“ покидати свої домівки. Перелік жертв становив тисячі, відтак десятки тисяч. Тільки в одному с. Пискоровичі на Надсянні наприкінці квітня 1945 р. було знищено 1000 українців, 358 яких загнали до місцевої школи начебто на віче у справі переселення і підступно розстріляли. А хто із нас не знає про Завадку Морохівську (Лемківщина) де 24 січня 1946 р. польські банди при допомозі війська вирізали ціле село...

Не знаходячи жодного захисту зі сторони польського уряду, який неспроможний був оволодіти ситуацією, українське населення звернулося за допомогою до підрозділів Української Повстанської Армії (УПА), що продовжувала діяти на території південно-східної Польщі, а також створювало власні загони самооборони. На деякий час їхні спільні зусилля зупинили свавілля польських банд в українських селах. Однак при підтримці регулярної польської армії тотальний наступ продовжувався. Не залишалась осторонь і комуністична влада СРСР, яка знищувала рештки УПА на території Західної України.

За ще одним договором між Польщею і СРСР (16.08.45 р.) кордон між обома державами повинен був пройти майже лінією Керзона. Фактично цей акт став підготовкою масової депортації всього українського населення із споконвічних українських етнічних земель Підляшшя, Холмщини, Надсяння і Лемківщини, які після Другої світової війни приділено Польщі. Незважаючи навіть на жорстокий терор зі сторони польських властей, до 1946 р. число „добровольців“ на переселення до України не перевищило 480,000 осіб. За „порадою“ і тиском Москви 28.04.47 р. органи влади Польщі розпочали останній етап депортації

українців, який отримав назву „Вісла“. На підставі цього акту геноциду супроти всього українського населення, яке правдами і неправдами зуміло уникнути „добровільного“ переселення до УРСР у 1945-46 рр., було депортовано решту українців зі своїх земель і розселено на території північних теренів Польщі без права повернення додому.

Ось витяг із таємної інструкції Міністерства воз'єднаних територій (10.10.47 р.): „...Основною метою переміщення виселенців „В“ є їхня асиміляція у новому польському середовищі. Належить докласти усіляких зусиль, щоб цієї мети було досягнуто. Не вживати щодо цих виселенців означення „українець“. Якщо з виселенцями на воз'єднані території дістанеться інтелігентний елемент, належить його беззастережно містити окремо й далеко від громад, де живуть виселенці за акцією „В“...”

Тобто метою акції „Вісла“ була не тільки етнічна чистка споконвічних українських земель, але і подальша цілковита асиміляція та культурний геноцид супроти усіх українців у Польщі. Ця широкомасштабна акція супроводжувалася масовим руйнуванням біля 350 українських храмів (як греко-католицьких, так і православних). Польська влада змінила 12 географічних назв місцевостей, а багато сіл було цілковито зруйновано разом із цвинтарями.

В сумі від 29 квітня до 12 серпня 1947 р. за даними Операційної групи „Вісла“ переселено на північно-західні землі Польщі 140,575 осіб української національності.

* * *

Минуло пів віку від часу акції „Вісла“. Розвалилась остання світова імперія - СРСР, на території якої постали незалежні суверенні держави, серед яких і Україна. Тоталітарний устрій Польщі заступила демократична влада. Однак польський парламент - сейм - і досі не визнав протиправних дій акції „Вісла“ та не засудив її, як вияв етноциду супроти українського населення.

Ми віримо, що проблема акції „Вісла“ не буде перешкодою в наладнанні добросусідських відносин між Польщею а Україною. Однак посдання між народами вимагає правди і справедливості і цього домагається українська громадкість Польщі, цього домагаються ті, яким ця кривда була заподіяна.

Бо тільки пам'ятаючи про трагічні сторінки українсько-польських конфліктів, часто інспірованих „рукою“ Москви, двом державам-сусідам, як незалежним і рівноправним, що входять до європейської спільноти, належить будувати нові взаємовідносини.

УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНСЬКА АРМІЯ В БОРОТЬБІ ПРОТИ НАЦИСТСЬКОЇ НІМЕЧЧИНИ І БІЛЬШОВИЦЬКОЇ РОСІЇ

Підчас Другої світової війни Німеччина і Росія боролися, насамперед, за панування над Україною, а в світі не було тоді держави, яка була б готова підтримати прагнення українського народу до державної незалежності.

Передбачаючи таку можливість, Другий Великий Збір ОУН під проводом Степана Бандери, що відбувся в Кракові у квітні 1941 р., за два місяці до початку німецько-советської війни, постановив, що ОУН продовжуватиме боротьбу за державну незалежність України незалежно від будь-яких геополітичних перемін на Сході Європи. Тому вже 30 червня 1941 р., з ініціативи Проводу ОУН, у Львові проголошено відновлення незалежної української держави і створено Тимчасове Державне Правління, яке очолив перший заступник С. Бандери Ярослав Стецько.

У відповідь на це німці в перших днях липня заарештували Я. Стецька, а у вересні того ж року С. Бандеру, вимагаючи від них відкликання Акту з 30-го червня. Коли ж С. Бандера і Я. Стецько відмовилися, їх ув'язнили в концтаборі Саксенгаузен, де тримали аж до осені 1944 р. В той період гестапо водночас провело масові арешти членів ОУН по всіх областях України, що безперечно відчутно послабило Організацію. Проте, ОУН відразу перейшла у підпілля, відбудувала та поширила свою організаційну мережу майже в усіх областях України і розпочала відверту боротьбу проти німецьких окупантів.

Протягом двох перших років німецької окупації України Провід ОУН очолював другий заступник С. Бандери Микола Лебедь, а від травня 1943 р. і аж до своєї загибелі 5 березня 1950 р. - Роман Шухевич. Треба згадати, що напередодні війни Р. Шухевич, з доручення Проводу ОУН, був головним організатором похідних груп ОУН, які стали основною кадровою силою для розбудови визвольного підпілля ОУН у Наддніпрянщині.

Вже з перших днів окупації України, німці завели в Україні систему безоглядного терору та насильства над народом. Німецькі окупанти масово знищували українських полонених, вивозили українську молодь на невольничі роботи до Німеччини, прилюдно розстрілювали закладників. Це оберталось все більшим обуренням народних мас, викликало необхідність народної самооборони. Вже восени 1942 р. член ОУН Сергій Качинський-Остап організував на Поліссі перші збройні самооборонні відділи, які згодом стали основою УПА. Важливо було й те, що власне на Поліссі і Волині тоді намагалися опанувати тереном советські партизани, зокрема парашутисти, які також грабували населення і воювали за повернення советської неволі в Україну.

Отож, завдяки ініціативі ОУН постала УПА як загально-національна збройна сила, а в 1944 р. з ініціативи Головного командування УПА і

Проводу ОУН, була організована Українська Головна Визвольна Рада як верховне політичне керівництво всією організованою визвольною боротьбою українського народу і в якій були представлені політичні та громадські діячі з різних областей України. УГВР очолили її президент, киянин Кирило Осмак і Голова Генерального секретаріату УГВР Роман Шухевич - генерал-хорунжий Тарас Чупринка.

ОУН і УПА відіграли важливу роль в історії українського народу під час Другої світової війни і аж до початку 1950-их рр. Під час німецької окупації вони репрезентували самотню українську організовану силу, що вела боротьбу проти німецьких окупантів і цим рятувала добре ім'я українського народу, який, опинившись між двома тоталітарними народобивчими системами Москви і Берліну, зумів обстоювати свої національні інтереси і боронити себе перед окупантським терором.

Ще більше значення цієї боротьби нашого народу в умовах повторної більшовицької окупації. Тоді, у 1943-ому і в наступних роках УПА і визвольне підпілля ОУН станули проти могутньої імперії, яка щойно вийшла переможцем у війні і перед якою капітулювали різні народи. Вояки УПА і члени ОУН організовано боронили народ перед масовими вивезеннями та грабунками, виступали в обороні релігії, демаскували фальшиві більшовицькі вибори і, що найважливіше, були носіями ідеї державної незалежності України, зміцнювали у народі віру в остаточну перемогу. Незважаючи на величезні людські втрати, на трагедії тисяч і тисяч людей, вони не піддавалися лукавим закличкам більшовиків до капітуляції, а ті, котрі потрапляли до советських концтаборів і в'язниць, поширювали правду про Україну та її героїчну боротьбу по всьому Советському Союзу. В самій же Україні УПА постійно проводила рейди в її центральні та східні області, інформувала про збройний опір народу, закликала до самооборони.

У 1947 р. Головне командування УПА доручило провести рейди відділів УПА на Захід зі Закерсоння, де вони боронили українське населення перед терором варшавських комуністичних властей і місцевих польських шовіністів. Цей рейд пролягав через Чехо-Словаччину, Австрію аж до Німеччини, точніше - до Баварії. Завданням рейду було задемонструвати перед народами світу протест проти більшовицьких і польських злочинів щодо українського народу та передати українцям на Заході інформації про нашу визвольну боротьбу проти московсько-більшовицьких і польських комуністичних окупантів, про їх насильницьку політику на одвіку українських землях. Щоб виконати своє завдання, рейдуючі частини УПА мусіли провести багато боїв з ворогами, які перевищували їх чисельно і найсучаснішою військовою технікою. В намаганні зламати УПА на Закерсонні, а зокрема знищити рейдуючі частини УПА, Москва і Варшава, а також підпорядкована Москві Чехо-Словаччина, підписали у 1946-47 роках міждержавні договори, якими зобов'язувалися до спільних військових операцій. Та рейдуючі частини УПА таки зуміли пробитися до

країн демократичного світу і стали цінними свідками організованої визвольної боротьби нашого народу, факт якої Москва та її сателіти намагалися заперечувати чи опоганювати брехнями.

Потрібно згадати, що в намаганні знищувати кадри організованої визвольної боротьби українського народу його вороги також платили свою ціну. Ще в 1943 р. загинув від упівських куль шеф німецьких бойових частин (СА) Віктор Люце. Така ж доля спіткала погромника Закерзоння польського генерала Свєрчевського-Вальтера; в ударі із засідкою 36 відділу УПА був важко поранений і помер командувач одного з найвідповідальніших радянських фронтів на Україні генерал Микола Ватутін.

Визвольна боротьба українського народу вимагала від нього великих жертв, зокрема з-посеред провідних постатей. У бою з більшовиками 5 березня 1950 р. загинув генерал-хорунжий Роман Шухевич-Тарас Чупринка; у 1959 р. агент КГБ підступно вбив Степана Бандеру, з іменем якого пов'язана визвольна боротьба нашої доби; той же агент у 1957 р. таким самим чином вбив провідного члена ОУН і науковця Лева Ребета. Ще раніше, у 1926 р., агент КГБ вбив Симона Петлюру, а інший у 1938 р. виконав замах на Євгена Коновальця.

Безсумнівно, отже, що помиляються ті сучасні державні діячі України, котрі кажуть, що вона здобула своє незалежність без пролиття крові. Так, у 1991 р. все обійшлося безкровно, і цим треба тільки радіти. Але за століття поневолення наш український народ пролив багато, дуже багато своєї крові в боротьбі не тільки за незалежність власної держави, але й за те, щоб вижити як нація. Без цього не було б нині кому розбудовувати цю державу.

Почесний Комітет

Високопреосвященніший Архієпископ
Стефан Сулик, Митрополит
Української Католицької Церкви в США

Блаженніший Митрополит
Константин, Архієпископ
Української Православної Церкви в США

Володимир Домашовець, Пастор
Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського
Братства

Аскольд Лозинський, президент
Українського Конгресового Комітету Америки

Уляна Дячук, голова
Української Американської Координаційної Ради

Програма

Частина Перша

- Молитва за полеглих** О. Тарнавський
виконує Володимир Курило
- Ансамбль „Промінь“** кер. Б. Волянська
з участю ансамблю „Гомін Стенів“
- Ой у полі могила нар. пісня, обр. Г. Китастих
- Ой верше, мій верше нар. пісня, обр. Є. Козак
виконують О. Харук, С. Шерет, Б. Волянська, Д. Пенцак
- Марш Україна сл. І. Багряний, муз. Г. Китастих
- Монтаж прозорок - Слава УПА - Поклін Жертвам Акції „Вісла“**
режисер Петро Бокало розповідач Володимир Курило
- Володимир Гришко** тенор
при фортепіані Соня Шерет
- Сонце низенько муз. М. Лисенко
арія Петра з опери „Наталка Полтавка“
- Олександра Грабова** кольоратурне сопрано
при фортепіані Соня Шерет
- Спи, дитинко моя сл. П. Карманський, муз. С. Людкевич
- Як давно сл. і муз. Г. Китастих

~~~ перерва ~~~

Частина Друга

- Баляда про побратима** Л. Мосєвдз
виконує Володимир Курило
- Володимир Гришко** тенор
при фортепіані Соня Шерет
- Дивлюсь я на небо обр. М. Леонтович
- Страхіння війни** оп. 10, ч. 12 Ф. Шопен
виконує Андрій Цибик з танцювальної студії Р. П. Богачевської
- Ансамбль „Промінь“** кер. Б. Волянська
- Боже Великий, Єдиний муз. М. Лисенко, обр. О. Кошиць
- В країні мертвій сл. О. Олесь, муз. К. Стеценко
- Ой у лузі червона калина пісня УСС, обр. Б. Волянська
- Олександра Грабова** кольоратурне сопрано
при фортепіані Соня Шерет
- Соловейко сл. і муз. М. Кропивницький
обр. С. Заремба
- Бабине літо муз. Д. Січенський
- Олександр Слободяник** піаніст
- Марш із Сонати оп. 26 Л. Бетговен
- Етюд „Мазепа“ Ф. Лішт
- ~~~~~
- Владико неба і землі** муз. С. Гулок-Артемовський
молитва з опери „Запорожець за Дунаєм“

Національний гімн

Олександр Слободяник - піаніст світової слави. Закінчив Московську Центральну спеціальну музичну школу навчання в Московській консерваторії у Г. Нейгауза та В. Горностаєвої. Перше визнання прийшло до 18-річного піаніста на конкурсі ім. Ф. Шопена, а через декілька років на конкурсі ім. П. І. Чайковського. О. Слободяник концертує в країнах Східної та Західної Європи, Австралії, Латинської та Південної Америки, Японії,

Китаю, Сінгапурі, Філіппінах. За рекомендацією Святослава Ріхтера імпресарію Сол Гюрок запросив піаніста в концертне турне до США. Його деб'ют у Карнегі Голл 1968 р. отримав надзвичайно схвальну критику та представив його одним з провідних музикантів свого покоління.

О. Слободяник виступає з такими всесвітньо відомими оркестрами: Нью Йорк, Лос Анджелес, Чикаго, Клівленд, Монреал, Лондон, Санкт-Петербург, Національна оркестра США, Королівська оркестра (Англія), оркестра „Гевандгаус“ (Лейпциг), Національна оркестра Франції, Московська камерна оркестра.

Зараз О. Слободяник мешкає у США. Він є художнім директором Міжнародного мистецького фестивалю в Морріставі (Н.Дж.).

Володимир Гришко - народний артист України, обдарований чудовим голосом, тенор. Виступаючи на найславіших світових сценах, як Метрополітан Опера в Нью Йорку, Опера Бастіль у Парижі, Оперний Театр ім. Кірова в Санкт-Петербурзі, Оперний Театр ім. Т. Шевченка в Києві, Міська Опера в Нью Йорку, Вашингтоні тощо, одержав високі оцінки музичних критиків. Співав в операх - „Макбет“, „Ля Травята“, „Мадам Батерфлай“,

„Ля Богем“, „Ріголетто“, „Кармен“, „Євгеній Онегін“ та інших.

Володимир Гришко походить з родини музикантів і військовиків. Ще малим хлопцем у Києві виступав у радіо і телевізії. Навчався вокалю в Державній Консерваторії у Києві в класі Володимира Запорожцева. Докторат здобув у Київській Державній Консерваторії ім. П. Чайковського, навчаючись у професора Зої Христич.

В сезоні 1997-98 співак буде виступати в Міській Опері в Нью Йорку.

Олександра Грабова, родом із села Перев'ятичі Сокальського району на Львівщині, почала здобувати музичну освіту у Сокальській дитячій музичній школі, де сім років навчалася гри на скрипці. У 1987 році поступила на вокальний факультет Львівської консерваторії. Брала участь у багатьох концертах та фестивалях в Україні та за її межами, особливо в ЗСА, Швейцарії,

Австрії і Німеччині.

Після закінчення консерваторії стала солісткою Львівського Театру Опери і Балету ім. Івана Франка. У 1992 році стала дипломавратом міжнародного конкурсу ім. Ади Сарі у Польщі, а в 1995 році здобула третю премію на Міжнародному музичному фестивалі ім. С. Людкевича в Торонто.

Від свого приїзду до ЗСА продовжує розвивати свої мистецькі надбання і в оперній сфері і по українських громадах.

Володимир Лев Курило - закінчив студії східно-слов'янських літератур в Бостон Університеті. Відвідував курси Українознавства в Гарварді, де теж студіював театральне мистецтво в „Ловб Театр“. Виступав часто на українських імпрезах як декляматор. Зі „Студією Мистецького Слова“ під керівництвом Лідії Крушельницької виступав м.і. в головній

ролі п'єси І. Кочерги „Ярослав Мудрий“ і в ролі „Я“ в п'єсі М. Куліша „Патетична Соната“ та був учасником гостинних виступів в Україні СМС в 1991. Син відомого актора Євгена Курила.

У склад Вокального Ансамблю „Промінь“ входять віддані українській пісні співаки. Багато з них самі виконавці й учителі - співаки, диригенти, піяністи, бандуристи, інструменталісти, танцюристи. До речі, багато знаних музикантів, яких знаходимо в українських громадах - це „випускники“ ансамблю „Промінь“ протягом його 25-літнього існування. Ансамбль „Промінь“ виконує майже всі жанри української музики, від старовинних обрядових пісень, через клясичні і духові твори, до народніх і популярних пісень. Ансамбль порівнюють позитивно з деякими професійними колективами в Україні, де передачі альбомів ансамблю по радіо розвивають гурт поклонників.

Бандуристи виступають завдяки бандурному „Гомін Степів“ з Нью Йорку під керівництвом Івана Лехіцького. Оба ансамблі одержують частинну фінансову підтримку від Ради Мистецтва Стейту Нью Йорк.

Мгр Богданна Волянська, основник і довголітній диригент вокального ансамблю „Промінь“, здобула музичну освіту в Гофстра Університеті і Гантер Коледжі. Бувши вчителька музики і поклонниця співучого мистецтва, вона ставить голоси, обробляє пісні, і інколи акомпанює на гітарі і сопілці. Її музична мета - це добиватися щораз вищого рівня мистецького вияву і поширювати знання і любов до української музики.

Вокальний Ансамбль „Промінь“ під керівництвом мгр Богданни Волянської (перша зліва). Керівник ансамблю бандуристів „Гомін Степів“ Іван Лехіцький (четвертий справа)

Соня Шерег - закінчила Український Музичний Інститут дипломом класи фортепіано у Калини Чічки-Андрієнко в 1979 році. Відтоді є акомпаньаторкою.

Впродовж довгих років акомпанювала хорові „Жайворонки“ при Осередку СУМ в Нью Йорку а також співачкам Марті Кокольській-Мусійчук, Олені Геймур, Лілеї Волянській, Оксані Харук-Боднар, Лесі

Грабовій та іншим солістам.

Від 1984 року співає в ансамблі „Промінь“, а також дає лекції фортепіано в Українському Музичному Інституті в Нью Йорку.

Андрій Цибик — член танцювального ансамблю „Сизокрилі“ під керівництвом Роми Прийми Богачевської. Вперше виступав у танцювальній групі „Каштан“ у Клівленді, Огайо. Отримавши стипендію Дукейн університету в Пітсбургу, виступав в танцювальному ансамблі „Тамборицин“. Понад 10 літ є учасником літніх таборів Роми Прийми Богачевської. Зараз є членом ансамблю „Сизокрилі“ та рівночасно виконує функцію асистента танцювального інструктора.

Український Конгресовий Комітет Америки, Інк.

КРАЙОВА КАНЦЕЛЯРІЯ
203 Second Avenue
New York, NY 10003
Phone: (212) 228-6840/6841
FAX: (212) 254-4721

БЮРО У ВАШІНГТОНІ
214 Massachusetts Ave NE Ste 225
Washington, DC 20002
Phone: (202) 547-0018
FAX: (202) 543-5502

Слава Україні!

Крайова Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки щиро вітає Крайовий Комітет для Відзначення 50-ліття Акції „Вісла“, 55-ліття заснування УПА і 50-ліття Рейду Відділів УПА на Захід, як також передає палкий привіт всім учасникам тих святкувань. Ми ніколи не повинні забути ганебної Акції „Вісла“, переведеної злочинним комуністичним польським урядом, який жорстоко нищив українців та знущався над народом. Ми урочисто і святково повинні відзначити річницю повстання УПА, як також 50-ліття рейду УПА на Захід, бо на героїстві старшин і бійців Української Повстанської Армії виховувались і будуть виховуватись нові покоління нашого славного народу.

Відзначаючи ці річниці не забуваймо тих, які віддали своє життя, щоби Україна була вільна і жила вічно самостійним державним життям.

Героям Слава!

За Крайову Екзекутиву УККА:

Аскольд Лозинський
президент

Андрій Шуль
секретар

*У 55-ту річницю створення УПА,
50-ліття Великого Рейду деяких Відділів УПА у Західну Європу,
та*

*50-ліття ганебної і трагічної події, злочинного насильницького
вивизення корінного населення західних окраїн нашої
Батьківщини-України з їх прадідівських оселі в часі акції "Вісла",
вшановуємо пам'ять тих, які потерпіли в цій акції.*

*Клонимо наші голови перед борцями за Українську Самостійну
Соборну державу, які віддали своє життя в цій боротьбі, та ті,
які в часі Рейду на Захід впали від ворожих куль, опинилися в
кацеті "Явужно" або в інших тюрмах, були тортуровані, а
багато з них віддали своє життя.*

ВІЧНА СЛАВА УПА! ПОКЛІН ЖЕРТВАМ АКЦІЇ "ВІСЛА"

**ГОЛОВНА УПРАВА Т-ВА ВОЯКІВ УПА
ім. ген.-хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки**

301 PALISADE AVE., YONKERS, N.Y. 10703

United Ukrainian American Relief Committee, Inc.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111

Tel. (215) 728-1630 Fax (215) 728-1631

MEMBER OF THE UNITED WAY
REGISTERED WITH THE AGENCY FOR INTERNATIONAL DEVELOPMENT
OF THE UNITED STATES GOVERNMENT

President:

LARISSA KYJ, PhD

Vice-Presidents:

ULANA M. DIACHUK
IVAN OLEKSYN
IHOR KUSHNIR
PETRO PALUCH
LUBA SILETSKY
MICHAEL KOWALCHYN

Vice-President, Treasurer:

BOHDAN T. HNATYUK, PhD

Executive Director:

STEPAN HAWRYSZ

Secretaries:

NATALIA PAZUNIAK, PhD
JOHN KRYCH
LEW IWASKIW

Executive Board:

VERA M. ANDRYCZYK
MYKOLA BOJCHUK
METODIJ BORETSKY
LEW HALAS
WOLODYMYRA KAWKA
CHRISTINE KULCHYCKYJ
MICHAEL NYTSCH
MYKOLA PRYSHLAK
CHRYSTIA CHARYNA-SENYK

Legal Counsel:

ANDRIJ V. R. SZUL, ESQ.

ВЕЛЬМИШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ !

Вшановуючи історичні ювілеї так важливих
подій, як відзначення 50-ліття Акції „Вісла“,
55-ліття заснування УПА і 50-ліття рейду
відділів УПА до західних країн,

ЗГАДАЙМО В ПОШАНІ ТА ВИСЛОВІ
СПІВЧУТТЯ, нашим землякам, які насильно
були викинені польським комуністичним урядом
із прадідівської землі на поталу й каторги.

ПАМ'ЯТАЙМО ПАТРІОТІВ ГЕРОЇВ ПЕРШИХ
ЧАСТИН СЛАВНОГО УПА, які вели героїчну
боротьбу проти окупантів України, під командою
сл.п. генерала Романа Шухевича Чупринки.

ВІЧНА СЛАВА Й ПОШАНА командирам й
бійцям рейдів УПА, які засвідчили перед цілим
світом про ІСНУВАННЯ УПА та її ГЕРОЙСЬКУ
БОРотьбу.

Екзекутива ЗУАДК-у

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО

ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЬО ЙОРК

СЛАВА УПА !

ПОКЛІН ЖЕРТВАМ

АКЦІЇ „ВІСЛА“

Управа Відділу

**Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці
(ОБВУА - OBWUA)**

962 Lehigh Avenue Union NJ 07083

Вічна Пам'ять
і наш глибокий поклін
жертвам Акції „Вісла“,
яку здійснив ганебний польський
комуністичний уряд в 1947 році.

**ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА В США
FORMER MEMBERS OF UKRAINIAN
INSURGENT ARMY, Inc.**

Станиця Нью Йорк - Пасейк - Ірвінгтон

**ЩИРОСЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ
ДРУЗЬМ по ЗБРОЇ**
з нагоди 55-ліття УПА і 50-ліття рейду УПА
та
глибокий поклін жертвам Акції „Вісла“

складає Управа Станиці
О. Левицький І. Білевич
голова секретар

СЛАВА УКРАЇНІ !

ГЕРОЯМ СЛАВА !

З нагоди 55-ої річниці постанови Української Повстанської Армії,
50-ліття рейду відділів УПА на Захід та 50-ліття ганебної Акції
„Вісла“ ми, друзі по зброї, які залишились ще при житті, вітаємо
всеукраїнське вояцтво славної УПА та всіх учасників-членів ОУН-
УГВР в Україні та по цілому світі. Складаємо найсердечніші
побажання всім борцям, що боролися за волю України і клонимо
свої голови перед героями, які зложили свої буйні голови в
нерівній боротьбі з наїздниками.

ВІЧНА СЛАВА І ЧЕСТЬ ГЕРОЯМ !

Товариство Вояків УПА
ім. ген-хор. Р. Шухевича - Т. Чупринки
Відділ Ньюарк Н. Дж.

(SELF RELIANCE САМОПОМІЧ)

Об'єднання Українців в Америці
Відділ в Пасейку, Н.Дж.
229 Hope Avenue
Passaic, New Jersey 07055

У 55-ліття УПА, 50-ліття Рейду УПА і
50-ліття Акції „Вісла“
вітаємо учасників цих річниць.
Висловлюємо признання за їхню жертвенність і
посвяту за самостійність України.

За Управу Відділу

Ю. Котляр
голова

Д. Возняк
фін. секр.